

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Waerchtighe Historie Van de Martelaers Van Gorcom

Estius, Wilhelm

Antwerpen, 1604

Capittel XXIX. Hoe H. Lenaerd niet en heest willen vlughten noch sijne
schaepkens verlaten.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64552](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64552)

en is inder waerheydt niet weerdigly dat-men hem opt sal ghelooouen oock als hy de waerheydt seght.

CAPITTEL XXIX.

Hoe H. Lenaerd niet en heeft willen vlughten noch sijne schaepkens verlaten.

Den H. Lenaerd dese leste temperst teghen Godts dienaers sagh aen-staende / heeft hy sijnen mede-ghesel H. Nicolaes Doppell ghewaerschouwt / segghende : Dat den tijdt aen-stondt / dat de menschen soudent ghesift worden: met dit spreke-woordt gaf hy te kennen / dat de sinnen der menschen veur de verbolghinghe soudent als in een sif ghelchudt worden / op dat blycken moghte oft sy het Catholyck ghelooou / d'welck sy upt-wendighlyck beleden / op-rechtelyck ende uytter herten lief hadden. Als nu der Geusen op-roerigheydt binnen Gorcom daghelycks voort-wies / ende met eenen vermeerbert wierdt het perijckel vande goede herders / is van s'Hertoghen-bosch tot hem ghecomen sijn suster / veur haers broeders wel-vaert grootelycks beducht ende beladen / hem biddende ende smeekende met tranen / dat hy hem seluen doch soude vertreckē uyt het perijckel dat nu veur de deure was. Wantter al-reede vele schroomelycke exempelen van der Geusen rasende gramshap in andere plaetsen gheschiedt waren : die den veur-siechtigen wel grooten schroom ende vreesse aen-ioeghen. Van de welke sy verhaelde een / hoe-danigh dat de Geusen eenē Religieus vande Orden van Premonstrept uyt de Abdije van Bernen / die Pastoor was in een doorp niet verre van s'Hertoghen-bosch / in hunne handen ghevallen zijnde / hadden ghetracteert. Want sy hem eerst-ganghs sijn handen ende voeten

ten op eenen block hadden af-ghehouwen / ende daer naer oock het hoofd. Sy vreesde niet sonder redene dat heuren broeder oock dies-gelycks oft oock swaerder soude gebeuren / gemerckt hy den ketteren seer inden haet was / om dat hy heur-lieder quaedt veur-nemen al-tijdt seer teghen hadde gheweest. Hy heeft sijn suster gheandtwoordt / Hoe wel dat het seer grouwelycke dinghen waren / datter nochtans niet al-soo swaer en was / noch yemandt die leefde hem al-sulcke vriendt / om welcker wille hy de schaepkens die hem toe-betrouwt ware / sijn onder-standt ende gedienstighepdt soude ont-trecken / al moeste hy sijn leuen ende bloedt daer aen hangen. Ende sonder vele meer te spreken heeft hy niet dusdanighe auidtwoordt sijn suster heel bedroeft van hem laten gaen. Soo dat hy noch deur bidden noch deur eenighe traenen van dese suster / die hy seer beminde als een eerbare maghet / en heeft connen daer toe ghebraght worden / dat hy sijn schaepkens in soo grooten perijckel sijns leuens veur eenen tijdt sijn teghen-wozdighepdt ontnemen soude / ghedachtigh wesende de woorden des Heeren : Een goet herder gheeft sijn siele veur sijn schapen. Maer Ioan. 10 een huerlingh siet den wolf comen / en hy verlaet de schapen / ende bliedt. Ter dat hy op t' Casteel hem vertrock / ghebraght zijnde van eenen Catholijck / waer-om dat hy in al-sulcken openbaren perijckel de blught niet en nam / heeft gheandtwoordt : Hoe soude ick de blught nemen / die een Pastoor ben ? Ende als de andere weder-om seyde : Maer t'geldt u-lieden nu aller-meest : op u-lieden die de heplige Kercke regeert valt principelijck dese groote tempeest. Wat souder dan teghen-staen / dat ghy met vryer consciencie niet en soudt v seluen moghen salueren met blughten ? **H.** Lenaerd heeft gheandt-
T woordt /

woordt/ Hy wiste wel dat Pastoor en andere personen van sijn staet aller-meest vanden vanden ghelocht wierden / ende dat hy desen schijn van verschooninghe / t'zij waerachtigh oft waer-schijnelyck / soude moghen veur-schieten : maer hy vreesde dat hy deur sijn vertreck alle de hope dier noch soude moghen wesen van de stadt teghen te houden soude doen ind' asschen vallen / ende dat de goede borgers / wiens ooghen alle te samen op hem gheslagen waren / verstaende sijn vlughte / soudent ter-stondt alle hunnen moedt verlozen gheuen . Ende in't coyte gheseght : al en ontbrak hem gheen oorzaecke om sijn vlughte te bewimpelē (midts dat hem te Louenden dagh ghestelt was om te ontfanghen den behoorlycken graedt en eere van Licentiaet inde Godtheydt / heeft hy lieuer ghedaen als een op-recht Pastoor / ende veur Godt sijn conscientie bewaert / dan met eenighe ghelochte verwe van verschooninghe alleenelyck sijn leuen ende sijn fame byde menschen ongheschendt te behouden.

CAPITTEL XXX.

Van sijn Licentie inde H. Godtheydt, ende van sijn oodt-moedigheyt ende ghesteltemisse des lichaems.

DAn om dies wille dat wy hier ghemelt hebben van den graedt der Licentie / soo wil ick hier oock verclaren / hoe dat dit selfde stuck deur de Goddelijcke prouidentie is gheromen tot vermeerderinghe vanden waerachtighen lof ende eere van H. Lenaerd . Het was omtrent twee maenden ghesleden dat hy deur den raedt ende aen-stouwen van sijn vrienden hadde versocht inde Vniuersiteyt van Louen de reone van Licentie (soo-men dat noemt)